

**Uchwała nr
Rady Gminy Szemud
z dnia 2024 r.**

**w sprawie: rozpatrzenia skargi na działalność Kierownika Gminnego Ośrodka
Pomocy Społecznej w Szemudzie**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2024 poz. 1465) oraz art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2024 poz. 572)

**Rada Gminy Szemud
uchwala, co następuje:**

§ 1

Uznaje się za niezasadną skargę z dnia 12.08 2024 roku, uzupełnioną w dniu 23.09.2024 roku na działalność Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Szemudzie z przyczyn określonych w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

W dniu 12.08.2024 r. do Urzędu Gminy w Szemudzie wpłynęło pismo poprzez wiadomość e – mail noszące znamiona skargi na działalność Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Szemudzie. W związku z tym, że pismo to nie zawierało podpisu osoby wnoszącej skargę, do adresata skargi zostało wysłane pismo w sprawie uzupełnienia przedmiotowego pisma o podpis osoby wnoszącej skargę. W dniu 23.09.2024 r. do Urzędu Gminy w Szemudzie wpłynęła, która zawierała podpis osoby skarżącej.

Zgodnie z treścią art. 229 pkt 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej jest Rada Gminy. Również na podstawie przepisu art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym wynika, że Rada Gminy rozpatruje skargi na działania Wójta i gminnych jednostek organizacyjnych i w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.

W dniu 15.10.2024 r. przedmiotowa skarga została przedstawiona na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Szemud. Członkowie komisji zapoznali się z treścią skargi, wyjaśnieniami Skarżącej oraz wyjaśnieniami Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Szemudzie.

W toku swoich działań Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Szemud ustaliła następujący stan faktyczny.

Skarżąca wskazała, że w związku z niedbalstwem i błędem Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Szemudzie, Skarżąca jest zobowiązana do zwrotu zasiłku pielęgnacyjnego.

Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Szemudzie wyjaśniła, że w dniu 04.01.2011 do tutejszego Ośrodka Pomocy Społecznej wpłynął wniosek o ustalenie prawa do zasiłku pielęgnacyjnego dla Skarżącej na okres od 2010-11-01 do bezterminowo. W dniu 08.07.2013 wystosowano wniosek o udostępnienie danych osobowych ze zbioru danych osobowych do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w celu uzyskania informacji czy wnioskodawczyni przy świadczeniu pobiera dodatek pielęgnacyjny. Z otrzymanej informacji zwrotnej wynikało, iż strona nie pobierała dodatku pielęgnacyjnego.

W związku ze zmianą wysokości przyznanego świadczenia, w dniu 01.11.2018 sporządzono notatkę służbową, a następnie wydano decyzję zmieniającą o nr GOPS.ŚR.503.744.2018 z dnia 2018-11-22. Niniejsza decyzja została odebrana przez wnioskodawczynię, co potwierdza zwrotne potwierdzenie odbioru decyzji.

W związku z przeprowadzoną weryfikacją osób pobierających zasiłek pielęgnacyjny tut. Organ

wystosował wniosek o udostępnienie danych do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w celu uzyskania informacji na temat pobieranego dodatku pielęgnacyjnego przez stronę.

Z otrzymanej informacji wynika, iż Skarżąca pobiera dodatek pielęgnacyjny od lipca 2018 r. W związku z pozyskaną informacją w dniu 25.06.2024 zostało wszczęte postępowanie administracyjne w celu uchylenia decyzji przyznającej zasiłek pielęgnacyjny oraz wystosowano informację do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, mówiącą o zrealizowanych wypłatach zasiłku pielęgnacyjnego, począwszy od okresu, za który Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał dodatek pielęgnacyjny. W dniu 04.07.2024 do tutejszego Ośrodka wpłynęło odwołanie w sprawie zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. Następnie w dniu 08.07.2024 została wydana decyzja uchylająca zasiłek pielęgnacyjny oraz wystosowano odpowiedź na pismo strony.

Należy tutaj zaznaczyć, iż w przypadku wystąpienia zmian, mających wpływ na prawo do świadczeń rodzinnych, osoba, o której mowa w art.23 ust.1 jest zobowiązana do niezwłocznego powiadomienia o tym organu właściwego wypłacającego świadczenia rodzinne zgodnie z art. 25 ust.1 ustawy z dnia 29 listopada 2003r. o świadczeniach rodzinnych. Jednocześnie zgodnie z art. 30 ust. 1 ustawy o świadczeniach rodzinnych osoba, która pobrała nienależnie świadczenia rodzinne, jest zobowiązana do ich zwrotu. W przypadku pobierania zasiłku pielęgnacyjnego, zgodnie z art. 16 ust. 7 osobie, której przyznano dodatek pielęgnacyjny za okres, za który wypłacono zasiłek pielęgnacyjny, Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub inny organ emerytalny lub rentowy, który przyznał dodatek pielęgnacyjny, wypłaca emeryturę lub rentę pomniejszoną o kwotę odpowiadającą wysokości wypłaconego za ten okres zasiłku pielęgnacyjnego i przekazuje tę kwotę na rachunek bankowy organu właściwego.

Zatem tut. Organ zobowiązany był do uchylenia decyzji przyznającej zasiłek pielęgnacyjny. W sprawie tej decyzji strona złożyła odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gdańsku. Natomiast Decyzją Sygn. Akt SKO Gd/3993/24 z dnia 3 października 2024 r. SKO utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję wyjaśniając, że *„zasiłek pielęgnacyjny nie przysługuje osobie uprawnionej do dodatku pielęgnacyjnego i w przypadku wystąpienia sytuacji wypłacania zasiłku pielęgnacyjnego za okres za który przyznano dodatek pielęgnacyjny obowiązuje potrąceniowy (pozaegzekucyjny) mechanizm kompensacji nadpłaconego zasiłku pielęgnacyjnego, który realizuje organ rentowy i w którym uczestniczy organ właściwy w zakresie zasiłków pielęgnacyjnych. W takim przypadku nie wszczyna się postępowań o ustalenie i zwrot nienależnie pobranych zasiłków pielęgnacyjnych i nie wydaje się decyzji w tym przedmiocie”*. SKO wskazało również *„Co istotne kwalifikacja przez ustawodawcę takiej sytuacji jako zwrotu świadczeń nienależnie pobranych skutkuje tym, że w niniejszej sprawie nie mają znaczenia czynniki ocenne, np. dotyczące właściwego pouczenia strony przez organ, o braku prawa do pobierania świadczenia, świadomości prawnej i sytuacji osobistej strony, jej świadomego wprowadzenia przez organ w błąd.*

W przypadku wypłacenia zasiłku pielęgnacyjnego za okres za który przyznano dodatek pielęgnacyjny znaczenie ma zaistnienie takiej sytuacji (czynnik obiektywny). W sytuacji gdy organ pierwszej instancji uzyskał informację, że skarżący pobrał jednocześnie dodatek pielęgnacyjny i zasiłek pielęgnacyjny w tym samym okresie, miał podstawy i obowiązek, aby zastosować art. 32 ust. 1 ustawy o świadczeniach rodzinnych i uchylić decyzję przyznającą zasiłek pielęgnacyjny na przyszłość.” „Ponadto przyznanie dodatku pielęgnacyjnego zostało potwierdzone dokumentem urzędowym i nie zostało zakwestionowane przez stronę. Co więcej zarówno w treści wniosku o przyznanie zasiłku pielęgnacyjnego jak i w kolejno wydanych przez organ I instancji decyzjach strona była informowana, że powinna poinformować organ wypłacający zasiłek pielęgnacyjny o uzyskaniu prawa do dodatku pielęgnacyjnego. Z okoliczności sprawy wynika, że strona tego nie dopełniła.”

Biorąc powyższe pod uwagę, Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Szemudzie wyjaśniła, iż w powyższej sprawie brak jest podstaw do uznania winy jakiegokolwiek pracownika prowadzącego sprawę, ponieważ informowanie o swojej sytuacji, a także innych zmianach mających wpływ na prawo do świadczeń należy do obowiązków świadczeniobiorcy.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji po zapoznaniu się z dokumentacją sprawy oraz przedstawionymi wyjaśnieniami rozpatrzyła skargę uznając ją jednogłośnie za niezasadną. Przedmiotowa skarga została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

Zgodnie z treścią art. 229 pkt 3 k.p.a. jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, to Rada Gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 (Rada Gminy)

Jednocześnie, w myśl art. 238 § 1 k.p.a. poucza się, że zgodnie z art. 239 § 1 k.p.a. w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania Skarżącego